

Scherbaum^{oo} kruh je najboljši in zdrav!

821

1 Hrvata a uskorio i čas vjerskoga jedinstva sa našom ostalom slovenskom braćom u crkvi katoličkoj!

Još jednom; topla Vam moja hvala i moj biskupski blagoslov!

Sa bratskom ljubavlju

Strossmayer s. r.

U Djakovu dne 26. 3. 888.

G. Petru Miklavcu, tajniku v Ribnici.

Romanje Krščanske ženske zveze v Rajhenburg pod vodstvom č. g. prof. P. Živortnika in predsednice gospe Baumannove je bilo letos prav posebno lepo. Udeležencev blizu 700. Ves čas povsod vzoren red in veselo, a vendar dostojno razpoloženje. Ugoden vtis je napravil na romarje prijazen sprejem v novi baziliki. Veličastna je bila v soboto zvečer ob 9. uri rimska procesija. V noči je zasvetilo okrog cerkve na stotine lučic, iz stotine grl so se glasile globoko občutne Marijine pesmi. Je to bil niden izraz, kako dobiva naše ljudstvo pri Mariji luč in uteho za svoje življenje. Po rimski procesiji so priredile delavne rajhenburške Orlice romarjem akademijo. Posebno lepo število romarjev, tudi mož in fantov, je bilo tokrat iz župnije Sv. Janž na Dravskem polju, ki so prišli pod vodstvom vlč. gospoda župnika Polaka, da pri lurški Mariji izpolnijo svojo obljubo. Njihov cerkveni pevski zbor je ves čas romanja neumorno skrbel za lepo petje. Prav posebna hvala gre č. g. trapistom, kateri so se odzvali naši prošnji in darovali sv. maše. Tudi železniški upravi, ki je dala romarjem poseben romarski vlak, kakor tudi prometnemu osebju, ki je šlo romarjem z vso prijaznostjo in postrežljivostjo na roke.

Gornja Radgona. Na Petrovo se je tukaj vržila dobro obiskana tombola Prosvetnega društva. Tem potom se Prosvetno društvo zahvaljuje vsem, ki so pripomogli k dobremu uspehu tombole. Zlasti se moramo zahvaliti pridnim nabiralcem in nabiralkam kakor tudi darovalcem lepih darov. Društvo bo uporabilo čisti dobiček v prosvetne svrhe. Ko je med veselico po tomboli prišlo brzoglavno poročilo o neselem dogodku v kraljevi hiši, je ljudstvo hipno prirejalo viharne ovacije naši visoki kraljevi hiši.

Št. Janž pri Velenju. Naše Prosvetno društvo je priredilo na Petrovo svoj izlet v vinorodni in gostoljubni Št. Andraž. Bili smo gostje ondotnega društva in prisostvovali izvrstno podani igri »Stari Ilija«. Nastopili so samo razboriti in izvežbani igralci, oziroma igralke pod spretnim vodstvom gospoda organista in občinskega tajnika. Z njimi smo se veselili in jih na tihem občudovali, da so si v teku enega leta zgradili svoj lični Društveni dom in ga že tudi plačali. Stal je 15.000 dinarjev. Drugi dan (nedeljo) je bil skupen izlet na Oljko, kjer smo imeli svojo božjo službo, med katero je krasno prepeval skupni pevski zbor. Tudi mnogo drugega občinstva se je nabralo. Veselje in presrečne so bile urice našega skupnega bivanja. Le težko smo se ločili od vrlo gostoljubnih Bentandražanov. Dolžnost nam veli, da se še tudi javno zahvalimo neumornemu gospodu župniku, društvu in njega predsedniku. Bog vam tisočkrat povrni vašo ljubav in gostoljubje. Na svidenje v Št. Janžu! Mnogo koristnega imajo taki izleti. Društva se bolj spoznavajo, se med seboj ljubijo in podpirajo, se veselijo uspehov drugod, se navdušujejo za iste cilje in med seboj tekmujejo; z eno besedo: postanejo bolj katoliška v smislu katoliške akcije!

Kongregacijsko zborovanje vseh slovenskih županih in akademskih kongregacij se bo vr-

šilo v zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano dne 22., 23. in 24. julija t. l. Zborovanje se prične s pozdravnim večerom dne 22. julija in se nadaljuje dne 23. julija: po dva referata z diskusijo se vršita dopoldne in popoldne, in se zaključijo s sv. mašo dne 24. julija ob sedmih zjutraj. Udeleženci bodo imeli polovično vožnjo na železnici (legitimacije dobijo udeleženci pri zborovanju, vozni listek naj zato vsakdo obdrži), in brezplačno stanovanje in hrano v zavodu. Potrebna pojasnila daje ter pravočasna naročila sprejema do dne 15. julija Vodstvo kongregacijskega zborovanja v zavodu sv. Stanislava. Spored: V ponedeljek dne 22. julija: ob petih popoldne prihod in pozdrav. Večerna meditacija. V torek dne 23. julija: ob sedmih zjutraj sv. maša z nagovorom: dr. Gregor Rožman, pomožni škof. Ob devetih dopoldne 1. del: Naše posvečenje. Marija in kongregacija: Janez Jenko. Marija in liturgija: Maks Vraber. — Ob treh popoldne: 2. del: Naše apostolsko delo. Kongregacija in dijaštvo: Filip Žakelj. Kongregacija in katoliška akcija: Niko Kuret. — Ob osmih zvečer: Naš Veseli večer: V sredo dne 24. julija: Ob sedmih zjutraj: Zahvalna sv. maša z nagovorom in s skupnim sv. obhajilom: dr. Anton B. Jeglič, knezoškof. Romanje na Šmarno goro.

Trnovlje pri Celju. Prosvetno društvo ponovi na splošno željo občinstva v nedeljo dne 14. julija igrokaz »Prisega o polnoči v Sodinovi sušilnici zraven šole na Ljubečini.

Spominski dan

za vse borce Slovenije, kjerkoli so stali v težkih dneh vojne, bo na Brezjah dne 11. avgusta t. l.

Pričetek ob pol 10. uri. Cel dan sodeluje vrlo železničarsko glasbeno društvo »Sloga« iz Ljubljane in združeni pevci, ki prihite ta dan na Gorenjsko.

Dnevni red kot običajno.

Polovična vožnja je že dovoljena in siver od 9. do 13. avgusta t. l. z enosmerno celo vozovnico, potrdilom udeležbe na Brezjah in pristo vožnjo nazaj.

Tovariši! Naj zadoni iz naših prs dne 11. avgusta veličastna himna bratstva, ljubezni in zvestobe Bogu, kralju in trojedini nad vse ljubljeni Jugoslaviji.

Dne 11. avgusta vsi na Brezje!

Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

Zobozdravnik dr. med. univ. Dernjač Otmar se je vrnil in ordinira od 8. do 12. in od 2. do 5. ure. 828

Gospodinje, v Vaših rokah je blagostanje in zdravje Vaših družin! Berite današnji oglas »Gazela«.

Hlapca z dežele, vajenega konjem sprejme Šepc, Maribor, Grajski trg 2. 827

A 141/29—12.

Razglas.

V nedeljo dne 4. avgusta 1929 ob eni uri popoldne se bo v Šmartnem na Paki št. 23 razprodalo zemljišče in premičnine dne 1. 6. 1929 umrlega posestnika Železnik Blaža. Hiša št. 23 stoji ob cesti na najprometnejšem kraju in se v njej izvršuje trgovska obrt. Parcele ležijo v vasi in lahko služijo za stavbene prostore.

Informacije daje občinski urad v Šmartnem ob Paki in sodišče v Šoštanj.

Okrajno sodišče v Šoštanju, odd. I. dne 6. 7. 1929.

826

Pesmi, ki jih naj vadijo pevski zbori za Brezje:

Mašne pesmi: Sattnerjeve št. 1, 3, 6, 10. Marijine: Slava Brezmadežni, 3. Izdaja št. 10 in 19.

Mav, Rožni Mariji št. 4.

Ljudski napevi.

Obhajilne: Sattner, Slava Jezusu, št. 8, 24, 36 in 39.

Povsod Boga.

Pri litanijah običajni odpevi, pri rimski procesiji ljudsko petje.

Glejte na to, da nas bode dosti pevčev!

Za letno orlovsko telovadišče so doprinesli številni prijatelji orlovstva dragocene kamenčke: 1000 Din je daroval mariborski župan dr. Juvan, 800 Din p. Rožman, po 400 Din dr. Somrek in dr. Jeraj, po 300 D dr. Hohnjec, dr. Veble, stolni župnik Moravec in dr. Schaubah, 200 Din prošt Matek; po 100 Din Žebot, Petelinšek, presvetla škofa dr. Karlin in dr. Tomažič, Gogala, dr. Dernovšek, Hrastelj, Trofenik, Stabej, dr. Wankmüller, Lorger, Hrovatin, Golec, kanoniki Časl, Vraber in Janežič. Živelj posnemovalci

Vinarska zadruga v Ljutomeru priredi prihodnjo nedeljo, dne 14. julija, po osmi sv. maši ob pol 9. uri dopoldne v prostorih Okrajne posojilnice strokovno predavanje o vinarstvu, katero poda znani vinarski strokovnjak oblastni vinarski nadzornik gospod Jos. Zupanc iz Ormoža. Ker je vinoreja za naš okoliš velevažna kmetijsko-gospodarska panoga, udeležite se tega velevažnega gospodarskega predavanja vsi vinogradniki in tudi vsi prijatelji naše vino reje v velikem številu in da s tem pokazete vaše pravo zanimanje za to, osobito v sedanjem času tako važno gospodarsko vprašanje.

DOPISI

Maribor. V baziliki Matere Milosti so si lasko leto moške in mladeniči pod vodstvom delavnega gospoda p. Pavla ustanovili Apostolstvo mož, ki ima svoj nastop vsako prvo nedeljo v mesecu. Zberejo se v frančiškovi kapelici v samostanu in od tam skupno odkorakajo v cerkev k skupnemu sv. obhajilu. Dobro bi bilo, da bi v to lepo organizacijo vstopili še vsi drugi moške mariborski. — Po vsem Mariboru dobro znanega sakristana v baziliki Matere Milosti gospoda Jakoba Nedelko je nedavno oplazila kap, a pod skrbnim zdravniškim nadzorstvom se je priljubljenemu gospodu Jakobu zdravstveno stanje že precej zboljšalo. — Mestna občina bo tudi letos poskrbela za tiste reveže, ki nimajo stanovanj. Stavbeniku gospodu Živicu je izročila zgradbo novih stanovanjskih hiš, ki bodo imele lepši slog nego one v delavski koloniji. Vsaka vila bo imela osem stanovanj, vsako po eno sobo in kuhinjo, in v vsaki hiši bo po ena pralnica in drvarnica. Sobe in kuhinje bodo po 5 m dolge in 4 m široke. Dve hiši bosta stali v Jadranski ulici (blizu artilerijske vojašnice), a drugih šest v Delavski ulici. Stavbe morajo biti gotove do 1. oktobra. Teh stanovanj pa ne dobi nikdo ta-

kih, ki se hoče šele priseliti v Maribor, ampak samo mariborske familije, ki so deložirane, ali ki ne morejo na drug način dobiti stanovanj. Naj si torej zunanji ljudje ne mislijo, da bo mestna občina za to zldala stanovanjske hiše, da bi z dotokom zunanjih ljudi še povečavala stanovanjsko bedo. = Podjetni so naši trgovci. Trговец z manufakturo gospod Trpin na Glavnem trgu je dal na novo preurediti hišo v Vetrinjski ulici, ki jo je kupil od trgovca gospoda Starčiča. Prejšnji teden se je vselil v novo trgovino, a na Glavnem trgu je ostala njegova podružnica. V novi trgovini je v soboto od 11. do 12. ure delil svojim odjemalcem zaštonj ostanke raznega blaga. Naval na trgovino je bil tak, da bi skoro morala posredovati policija. = Trговец gospod Adalbert Gusel pa je te dni otvoril v prejšnji hiši na Aleksandrovi cesti novo trgovino in točilnico brezalkoholnih pijač, zganja ter trgovino sadnih izdelkov ter kisa. Gospod Gusel je znan kot velik prijatelj revežev. Po zimski v najhujšem mrazu je daroval večje količine drv in premoaga ter okrepčil za revne familije. = Naši Orli so se v torek srečno vrnili iz Prage in sicer so si na povratku ogledali še Gosposvetsko polje in Celovec.

Sv. Peter pri Mariboru. Pri spravljanju polnega sode v klet je ponesrečil Krejač Ivan iz Celestrine. Zlomil si je nogo. Odpeljali so ga v mariborsko bolnico. — Neki posestnik v Metavi je pogostil dva znanca iz sosedne vasi v svoji zidani. Ko so se ga bili že precej nalezli, je gostitelj prijatelja spremil, med potjo so se sporekli in končno pošteno stopili, tako da bo imela oprava še sodnija. Ko bi se ljudje ravnali po zlatem Slomškovem pravilu: pameti ga pijmo, da pamet ne zgubimo, koliko jeze, razprtij in sovraštva bi izostalo! — Letos poteče 60 let, odkar so se naselile pri Sv. Petru šolske sestre ter prevzele pouk na dekliški šoli, ki se je postavila v letih 1868—1869 večinoma na stroške tedanjega župnika gospoda Glaser Marka. Letos poteče tudi 40 let, kar je umrl Glaser Marko, kateri je blizu 47 let župnikoval pri Sv. Petru in ki si je pridobil nemaljših zaslug ne le za župnijo Sv. Petra, temveč za ves slovenski narod, zlasti pa za lavantinsko škofijo. Saj je bil Glaser eden izmed največjih dobrotnikov in pospešiteljev pri preseljevanju škofijskega sedeža iz St. Andraža v Labodski dolini v Maribor, kar je veliki Slomšek sam mnogokrat priznal in zato ohranil tudi najiskrenejšo prijateljsko vez do vzornega rodoljuba Glaserja. — Na Metavskem bregu stoji že od leta 1848 kapelica Matere božje. Podoba je bila svojčas na Marijinem oltarju v župni cerkvi. Pred vojno je bil v kapelici tudi zvonček, ki pa je bil med vojno odzvet. Kapelica, daleč na okrog vidna, je zelo zapuščená in nujno potrebna poprave. Škoda bi bila, da bi ta vidni spomenik vere naših prednikov popolnoma razpadel. Metavčani in Terčovčani, pa tudi drugi župljani, ali bi ne bilo lepo, če bi o tej kapelici lahko peli s pesnikom slovenskim: »Kapelica (cerkvica) vrh gore, kapelica bela, vsak dan pozdravlja te duša veselac! In če bi bil še v stolpiču zvonček, ki bi Vas dan za dnevom pozdravljal in zabil, ali bi to ne bilo veselo? Seveda je treba začeti in zapuščená kapelica se nekam milo in otožno ozira čez hribočke in doline, da bi zagledala svoje lastnice, ki so na kapelico nekam pozabile.

Ribnica na Pohorju. S skrbipolnim očesom je motril naš kmetič deževne dni, ki so trajali še preko enega tedna nepretrgano. Senožeti so vabili kosce, toda kako začeti, če solnce ni. Dne 2. t. m. se je vendarle zopet zjasnilo in ódslej pojejo kosce, da je veselje. Trava je zelo lepa, znatno lepša kot je bila lani, če ostane vreme stanovitno, bo krme prav dosti. Že bolj priljetni možaki pa so poleg poudarjali (seveda pravo), da preobilica deža v tem času ne spridi samo krme, nego prav kvarno vpliva tudi na rž in krompir, ki sta jela kazati tačas svoj cvet. Sicer pa tudi pri nas obetajo setve polvalnih uspehov, samo če vreme vztraja z lep-

šim licem, kot ga je pokazalo in nas Bog obvaruje hudih ur. Doslej nam je, hvala Bogu, bilo v tem oziru prizanešeno. Samo da nas upi le varali ne bi, kakor je mnoge bajno cvetoče sadje, ki pa se je naposled več ali manj izneverilo; jabolk bo malo, ponekod nič, hruške je tuintam še videti, vendar pa ni tretjina, kakor so obetale. Precej čudesa pa so vzbujali tudi neobičajno hladni dnevi koncem prošlega meseca; po planini je kričal celo sneg. = Posebnega junaka, vnetega za ugled Slovencev tudi izven domovine, se je izkazal tesar Anton Verhovnik, ki je žrtvoval v dobro stvar za delavca znatne potne stroške in se udeležil izleta v Prago.

Ormož. Dne 4. 7. so odkopali in obducirali truplo rajne 12letne pastirice Alojzije Tomažič iz Brebrovnika, pokopane že 8. junija. Imenovana je bila zadeta neki večer v glavo s strelom iz puške in je vsled tega umrla. Kmalu so se začele razširjati govorice, da strel ni bil popolnoma nedolžen, temveč da se za njim skriva neko grdo dejanje nad ubogo deklico, to dejanje pa da se je hotelo prikriti z dozdevno nesrečnim strelom. Vsled teh govoric je sodišče odredilo raztelesenje trupla, komisija pa je ugotovila, da govorjenje ni odgovarjalo resnici. — Zaradi suma, da je požigal po Lešnici in po okolici, je bil nekaj dni zaprt neki K. Toda ker mu nismo mogli dokazati, da je v resnici požigal, je bil izpuščen. Za zadnji požar pri Štuhecju je K. trdil, da ga ni mogel on zakriviti, ker je prespal ono noč za mrtvašnico na ormoškem pokopališču. Sum je enkrat padel, od zdaj bodo ljudje le še bolj pazili. — Triletna Micka Cvetko iz Cvetkovec se je v družbi svojega brata-dvojčka igrala s kamenčki. Pa je bratec z dovoljenjem sestrice porinil kamenček v njeno uho. Ali šmentani kamenček: noter je šel sam rad, ven pa ga je moral vzeti gospod zdravnik v ormoški bolnici. O ti otroci! — Predstava v Društvenem domu na dan blagoslovitve novih umetniških kipov sv. Antona Padovanskega in sv. Male Terezike je vsem zelo ugajala. Kot se sliši, je Ljudski oder v Središču prepustil svojo dvorano za 21. julij, da Ormožanci tudi tam nastopijo. Če se bo predstava vršila, ne bo gotovo nikomur žal, ki bo prišel gledat. Prvi del bo veselo-smešen, drugi pa sveto-remen, a vsak zase poudčen in zanimiv.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Kam gremo dne 21. julija? V St. Lovrenc, kjer bode odkrite spominskih plošč v vojni padlih vojakov. Od 8. do 9. ure dopoldne sprejem veteranskih in požarnih društev. Ob pol deseti uri otvoritev in blagoslovitev, potem sv. maša za padle vojake. Društvo starih vojakov bo imelo popoldne tombolo v gostilni Kaučič. V slučaju slabega vremena prihodnjo nedeljo. = Odbor.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Smrt učitelja in drugo. V nedeljo dne 30. junija smo spremili k zadnjemu počitku gospoda Franca Sinko, vpo kojenega učitelja. Služboval je na Hrvaškem, v Cirkvenici in po drugih krajih. Po dolgi in mučni bolezni, večkrat spreviden s sv. zakramenti, je v 84. letu umrl. Rajni je bil brat g. Jožefa Sinko, tukajšnjega župnika in zlato-mašnika. Pogreb je vodil gospod J. Poplatnik, župnik na Polenšaku, ob udeležbi veliko ljudi. — Na Alojzijevo smo pokopali učenko drugega razreda tukajšnje šole Terezijo Segula. Bog jo je hotel imeti pri sebi, zato je utrgal nežno ovetko! = Letošnje leto je za naša društva leto obletnic. Dekliška zveza je v nedeljo dne 30. junija obhajala 20letnico svojega obstoja. Zjutraj so članice pristopile k mizi Gospodovi ter darovale sv. obhajilo za rajnega gospoda Kropivšeka, ustanovitelja Dekliške zveze in za rajne članice. Popoldne je bila prireditev. Iz govorov in poročil se je spoznalo obilno Koristno delo DZ v teh 20 letih. Pozdrav vodstva DZ iz Maribora je prinesla gđc. Nežika Činžar, ki je spregovorila tople navduševalne besede našim dekletom. = Na Lovrenčko nedeljo pa misli obhajati tukajšnji Orel 10letnico svojega obstoja združeno z blagoslovitvijo novega prapora. Obeta biti večja prireditev.

Smartno ob Paki. Dne 7. t. m. je obhajal gospod Jurij Krajnc 40letnico, kar je postal učitelj. Imenovani je tukajšnji domačin. Pred 40 leti je tukaj nastopil službo učitelja. Ves čas do upokojitve (z izjemo enega leta) je tukaj služboval. Bil je izvrsten šolnik ter pri otrocih in starših zelo priljubljen. Njegovi učenci, ki so danes že čez 50 let stari gospodarji, še danes pravijo s ponosom: Jaz sem bil v šoli učenc gospoda Krajncja.

Ljubno. Od tukaj se pač malokdo oglasi v »Slov. Gospodarju« kljub velikemu številu naročnikov. Ako se pogovarjaš s tujci, kadar prihajajo v ta kraj v trgovskih poslih, izveš od njih, da se jim vidi vse drugače: hiše se prenavljajo itd. Pa tudi poveselimo se včasih. Na Petrovo so nas posetili celjski legionarji, da so tukaj proslavili desetletnico osvobodilnih bojev na koroški fronti. V nedeljo nas je zapustil dosedajni gospod kaplan p. Kazimir. Naša mladina se ga bo dolgo spominjala, pa tudi pri Prosvetnem društvu bo ostal v hvaležnem spominu!

Laško. Znani so laški sejmi zelo daleč na okrog in to radi krasne tukajšnje živinske pasme. Navadno so pa tudi dobro obiskani od strani živinorejcev in kupcev. Ker je sedaj vsak mesec živinski sejem tukaj, pride sedaj prvi na vrsto v petek dne 19. julija 1929, na kar se živinorejci posebej obveščate, ker smo kupce vabili. — V okraju letina kaže zelo dobro. Toda najbolj revna vas Podvin v okraju Laško je to leto bila tako obiskana s točo, da je na kratko rečeno za eno leto zapisana usodi lakote. Prosilo se je merodajne oblasti za pomoč. Strašna zima, ki smo jo preživeli, je pobrala skoraj vse stare ljudi. Sedaj pa tukaj ni zapaziti nobenih nalezljivih bolezni ne pri ljudeh in ne pri živini. Ako se pa te pojavijo pri ljudeh, imamo skrbne zdravnike. Pri živini je pa ob vsakem povabilu takoj na licu mesta naš živinozdravnik gospod dr. Jerina. Kaj je ta človek vse to leto izvršil, navedemo drugje. Cepil je 4784 svinj proti rdečici v 913 hlevih. Koliko krat obišče hleve v drugih zadevah v raznih krajih. Kdor njega pazno zasleduje, kako se trudi in kako je vedno med narodom in dela za narod, se vprašaš, kako dolgo bo ta gospod še tako zdržal, da bo skoraj dnevno hodil po 14 do 18 ur po naših hribih.

Pišeco. Smrtna kosa v pišečkem gradu. Ko je dne 15. januarja 1927 v Julijem Alfredom izumrla ravna linija baronov Mosconov, je dne 30. junija zatisnila svoje oči tudi gospa baronica Ida Alojzija Antonija, rojena baronesa Csegovics, ki mu je bila skozi 63 let zvesta zakonska družica, v 85. letu svojega blagoslovljenega življenja. Rada se je ponašala, da je od svoje zgodnje mladosti članica Marijine kongregacije. In ravno dne 2. julija, na dan Marijinega obiskanja, smo spremili tega plemenitega otroka Marijinega v slovesnem sprevodu iz grada v rodbinsko grobnico na pišečkem pokopališču k večnemu počitku. Blaga rajnika je preživela dolgo dobo svojega življenja večinoma tu med našim ljudstvom in mu dajala najlepši zgled resnično pobožnega življenja. Rada je delila v dobrodelne namene. Njeno darežljivo roko bo pogrešala zlasti naša župnijska cerkev in farni reveži. Plemenita misel rajne gospe je bila, da je od leta 1890 naprej skozi več let vzdrževala na tukajšnji šoli v januarju in februarju ljudsko kuhinjo, iz katere so dobivali revni solarji potrebno kosilo in da jih je večkrat obdarovala s čevlji in obleko. Veselili smo se zato z njo vsi, ko je bila od božje Previdnosti leta 1914 odlikovana z zlatoporočnim, leta 1924 celo z bisernoporočnim vencem. Ni slutila takrat, da jo bo tako hudo zadelo težko breme starosti. Toda kakor je znala v prejšnjem življenju marsikatero bridko uro Bogu udano prenesti, kakor si je znala s tolažili svete vere lajšati tudi dolgo-trajne težave svoje starosti. Tako upamo, da se že veseli pri Bogu nebeške krone, pa kateri je tako hrepenela. Piščani, ohranimo plemenito gospo v krščanskem spominu!

Marenberg. V nedeljo dne 14. julija 1929 je v Marenbergu proslava desetletnice osvoboditve Dravske doline. Najsrčneje se vabi vse one borce, ki so v letih 1918 in 1919 pripomogli, da je bila naša lepa dolina osvobodjena, da se udeležijo te proslave. Danes so ti borci raztreseni križem naše širne domovine, vsled česar nam ni mogoče povabiti vse osebno. O priliki te proslave se odkrije tudi nagrobni spomenik dne 8. maja 1919 tukaj za našo svobodo padlemu naredniku slovenskega planinskega polka Matiju Glad iz Breznika na Krajnskem, ki poživlja že 10 let v osvobojeni zemlji brez križa in znamenja. Smatrali smo kot našo dolžnost, da se oddolžimo vsaj nekoliko njemu in vsem onim, ki so dali za našo svobodo svoje življenje, a počivajo sedaj v našo žalost pozabljeni od osvobojenih državljanov v zapuščenih grobovih. Skromen nagrobni spomenik in bronasta spominska plošča, ki se odkrije istega dne pri vходу v faro cerkev, naj bodo znak naše hvaležnosti padlim borcem. Pridite društva v krogih in z zastavami, pevci in godbeniki prinesite slovenske pesmi glas v naše kraje! Posebno dobrodošle nam bodo narodne noše. Ko-

likor bodo zmogle naše skromne moči, hočemo skrbeti, da bodete preživeli nekaj lepih uric v naših divnih krajih. Za polovično vožnjo na vseh vlakih v Sloveniji se je zaprosilo. S postavitvijo nagrobnega spomenika in dveh bronastih spominskih plošč ter z raznimi drugimi pripravami smo imeli ogromne izdatke, katerih pa naše skromne moči ne zmorejo. Vsled tega prosimo vse one, ki smo jim poslali položnice s prošnjo za prispevek, pa tudi vse druge, ki bi nam hoteli pomagati z denarnimi prispevki, da nam pošljejo iste s čekovno položnico na račun št. 15294 in naslov: Sreski odbor Narodne odbrane Marenberg. = Pripravljati odbor.

„CLIO“
LIMONADNE TABLETE
799
Okrepčilo za vroče dni

„CLIO“ družba z o. z. Maribor

ZARAZVEDRILLO

Veliki Napoleon je bil babjeveren in je imel svojega preroka v nogavici. Njegova prva žena Jožefina pripoveduje o tem: »Sedel je na tla, slekel nogavice in vrgel eno za drugo z vso silo od sebe, zraven je govoril: da ali ne? Če je padla prva nogavica dalje od druge, je to pomenilo da, in narobe.«

Znano je, da dobivajo Španci pri krstu mnogo imen. Potujoči Španec je po noči iskal v gostilni prenočišče. Ker so bila vrata že zaprta, je trkal na okno. Čez čas odpre gostilničar okno in vpraša: »Kaj želite?« — »Prenočišče.« — »In kdo ste?« — »Fernando Alfons Pedro Miguel Francesco Felippo Carolo Lopez!« — »Za toliko ljudi nimam prostora.« je vzkljnil krčmar in zaprl okno.

Vojvoda Norfolk je bil večkrat pijan. Nekoč je vprašal igralca Footeja: »Povej mi, kako bi se udeležil plesne zabave, da bi me nihče ne poznal?« — »Pojdi tja trezen«, mu je odgovoril prijatelj Foote.

Bogati kardinal Antonin Salviani je bil bolan na smrt. Kakor je bil poprej ljubitelj šal in veselja, je bil sedaj žalosten in zamišljen. Opica, ki ga je včasih razveseljevala s svojimi neumnostmi, je sedaj tiho posedala poleg svojega gospodarja. Ko so zdravniki obljubljali kardinalu le še 24 ur življenja, so porabili njegovi služabniki to priliko in odnesli vse dragocenosti in dragulje, kar so jih našli; le kardinal je moral mirno gledati to ravnanje, ne da bi mogel spregovoriti le besedico. Ko je videla opica, da odnaša služinčad veliko stvari, ni hotela zaostati. Hitela je k omarji, kjer je visel kardinalov klobuk, si ga posadila na glavo in z neznansko smešnimi kretnjami bežala skozi vrata. Ko jo je kardinal gledal, se ni mogel vzdržati smeha; ves se je prepustil smehu in tedaj se mu je tvor v pljučih predrl in kardinal je kmalu nato — okrevl.

Za vlade španskega kralja Petra je ubil plemič nekega čevljarja. Sodišče ga je obsodilo, da ne sme leto dni v cerkev. Ta nepravična sodba je tako raz-

jezila čevljarjevega sina, da si je poiskal sam pravico in ubil plemiča. Bil je obsojen na smrt. Ko je čul kralj o tej zadevi, je razsodbo spremenil v toliko, da ni smel čevljar leto dni — delati čevljev.

Znani zdravnik Weckel v Hallu si je nekoč izposodil od nekega profesorja tamkajšnjega vseučilišča knjige. Po 8 letih mu je profesor pisal, naj mu knjige vrne. Weckel jih je vrnil, pa je ob enem obžaloval, da ni imel časa, da bi knjige prebral; pač pa je sporočil, da si jih prihodnjic izposodi za dalj časa.

Slavni slikar in kipar Michelangelo Buonerotti (umrl v Rimu leta 1563) si je dovolil s svojimi sovražniki ostro šalo. Nekoč je nek njegov kip tako navdušil slikarja Rafaela, da je primerjal mojstra z velikimi grškimi umetniki. Michelangelo je tedaj kip Amora zakopal in pridržal le odlomljeno roko z namenom, da prisili tudi njemu nenaklonjene sodobnike k podobni sodbi, kakor jo je izrekel Rafael. Čez čas so zakopani kip našli in vsi poznavalci so ga proglasili za delo iz najstarejše dobe ter pristavljali, da bi niti Michelangelo ne mogel kaj podobnega ustvariti. Tedaj je veliki mojster pokazal shranjeno roko in osmešil nasprotnike. — Istega kiparja je uprašal nekoč cesar Karol V., kaj misli o nemškem umetniku Albrechtu Dürer. Umetnik je odgovoril: »Če bi ne bil Michelangelo, tedaj bi bil rajši Dürer, kakor pa Karol V.«

Jean Poquelin de Moliere, slavni francoski pisatelj veseloiger (umrl v Parizu leta 1673) se je navadno posvečeval s svojo staro služkinjo. Bral ji je svoje veseloigre in čemu se je smejala, to je pustil, drugo pa, kar ni izzvalo služkinji smeha, je v rokopisu prečrtal. Služkinja je postala polagoma ocenjevalka njegovih pisateljskih del. Nekega dne je hotel Moller preizkusiti njen okus in ji je prečrtal par nastopov Brecourta, igralca njegove družbe; pa vendar je ni mogel prevariti. Predno je dokončal, je stara služkinja dobrosrčno vzkljnila: »Ah, gospod, nikar se ne norčujte. Saj to ni vaše, to je za nič!«

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spísala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»Da,« je odgovorila gospodična Filipa vsa v solzah. »Djal je nakit v notranji žep svojega površnika. Na pristavi sva se poslovila. Z roko mi je mahal v pozdrav in odpeljala sem se. To je bilo zadnjikrat, da sem videla mladega malopridneža.«

Gospodična Filipa je bila prepričana, da ji je grof Jack de Romaine ukradel smaragde in prezirno se je smejala, ko je gospod Cognard omenil, da je morebiti nesrečnega mladega človeka umoril in oropal kak zlikovec, ki je slučajno zvedel, da ima grof smaragde pri sebi.

»Dobro!« je pravila, »vaša zadeva je, da najdete ali moje smaragde in mi jih vrnete, — ali pa da najdete truplo umorjenega grofa de Romaine!«

In s temi zbadljivimi besedami se je gospodična Filipa poslovila ter pustila za seboj skrivnostni vonj nežno duhtečega parfuma in spomin na rahlo šuštenje svojih svilenih kril.

Komisar je pospremil gospodično Filipo na ulico.

Njegova čustva niso bila prav posebno prijetna in zavirljiva tudi ne, ko se je vračal v sobo. Mož v sivi suknji ga je čakal. In častivredni gospod Cognard je vedel, da bo sloki nebodigatreba prijel za ušesa njega in vse njegove uradnike radi stvari, ki — hm — ki je bila v tistih dneh čisto vsakdanja in navadna. Kaj je posebnega na tem, da navihan mladič prevari zaupljivo dekletko? Kolikokrat je on, Cognard, že doživel take slučaje!

Zadeva je bila zelo enostavna! In lopova bodo dobili in smaragde tudi! Na vsak način! Saj se jih ne more iznebiti, da ga ne bi prijeli!

Tako je mrmral komisar po stopnicah, zatopljen v svoja premišljevanja in nevoljen nad sitnim človekom, ki ga je čakal gori v uradu.

In da bi bila ta vsakdanja zadeva v kakršni koli zvezi s chuani —? Kaj takega si je mogel izmisliti le domšiljavi detektiv iz Pariza —!

Toda ko je stopil gospod Cognard v sobo, so mu njegovi sami po sebi umljivi razlogi zledeneli na ustnicah.

Mož v sivi suknji je bil izredno resnoben,

Izšel je leta
II. zvezek!

Res niste še našli
ročni

Karl Magove
knjige?

Ne čakajte, dokler
se še dobi. Nad
1000 knjig že raz-
prodanih, ostane
bo kmalu! Pišite
Tiskarni sv. Cirila
- Maribora.